

En og trestindstyvende Møde.

Mandagen den 23de Marts 1891, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Rigsretten har saaledes, som det var ærede Medlemmer meddelt, i Dag holdt sit Konstitueringsmøde, og ved dette valgt til Formand Højesterets Justitiarius og til Viceformand Landstingets Formand.

Siden forrige Møde er paa de Herrers Bladser omdelt Endringsforslag til Lovforslaget om Anlæg af en Frihavn ved Rjøbenhavn.

Til Landstinget er indkommet en Adresse angaaende Told paa Skibe og Skibsmaterialer fra en Del Skibsredere m. fl. i forskellige Købstæder; den vil blive fremlagt i Læseværelset.

Fra Folketingets Formand har jeg modtaget oversendt til Landstinget for at fremmes her Forslag til Lov om Forlængelse af Varigheden af Loven af 14de December 1887 om Foranstaltninger imod den saakaldte Svinedifteritis, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i Folketinget. Forelæggelsen sker herved; Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lovforslaget m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal tillade mig saa kort, som Omstændighederne tillade det, at gøre Rede for de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet, siden det i Fjor forlod dette Ting, idet jeg skal bemærke, at jeg ikke vil opholde mig ved Redaktionsforandringer eller Wen-

dringer af ganske underordnet Betydning men kun holde mig til de Endringer, som have nogen større Realitetsinteresse. Den vigtigste Forandring, som Lovforslaget er undergaaet, er den, som fremgaar af §§ 47 og 48 med den deraf følgende Forandring i § 46. Den angaar Spørgsmaalet om Panthaverens Stilling i Konkursboet, et Spørgsmaal, som for øvrigt ogsaa var fremme, da Sagen var til Forhandling her i dette Ting. Lovforslaget hvilede jo oprindeligt paa den Forudsætning i saa Henseende, at man vilde blive staaende ved den gældende Ret og altsaa ikke gøre nogen Forandring i den Regel, at Panthaveren maa forfølge sin Ret gennem Konkursbehandling og ikke kan forfølge selvstændig eller uafhængig af denne. Der er jo imidlertid som bekendt fra mange Sider blevet hrtet Ønske om Forandring i denne fra den ældre Tid nedarvede Retregel, og Ønske om, at der maatte blive aabnet Udgang for Panthaveren til at forfølge sin Panteret, uanset Konkurs her i Danmark, ligesom Tilfældet er i Norge. Jeg har altid hrtet, at jeg ikke havde noget imod dette. Det er jo en ikke ubetydelig Forandring i det gældende, som vilde gribe ind paa mange forskellige Punkter, men fra et principielt Standpunkt havde jeg ikke noget at indvende mod den. Formelt hører den snarere under Revisionen af Konkursloven end under denne Lov, og da en Revision af Konkursloven var til Behandling her i Tinget og ogsaa i det andet Ting for saa Nar siden, nemlig i Samlingen 1886—87, og man ikke den Gang fremkom med noget videre stærkt Ønske i saa Henseende, troede jeg, at man, indtil en Revision af Konkursloven kunde finde Sted, burde blive staaende ved den ældre Ret. Loven af 15de April 1887 traf jo nogle Bestemmelser, sigtende til at hjælpe paa Panthaverne, navnlig ved at indføre den Regel, at enhver Panthaver, hvis Forandring er forfalden, kan forlange, at der skal skrives til Auktion saa hurtigt, som de foreskrevne Frister tillade, og samme Ret skal ogsaa de Panthavere have, hvis Forandring ikke ere forfaldne, naar deres Prioriteter maa anses for usikre. Imidlertid have disse Regler ikke tilfredsstillet, og man har fremsat dette Ønske, at Panthaverne skulde være berettigede til at forfølge uafhængig af Konkurs. Det er det, som den nye § 47 gaar ud paa. Den giver dem denne Udgang til at forfølge uafhængig af Konkurs, naar de tilkendegive det inden en vis Tid og saa til lige fratælde Kravet paa Boet. Det forlanges ikke, at de skulle renoncere paa deres Forandring lige overfor Fallenten personlig,